



Bruxelles, den 27.7.2018
COM(2018) 350 final

2018/0214 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om Den Europæiske Unions tiltrædelse af Genèveaftalen om Lissabonaftalen
vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser**

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

Lissabonaftalen af 1958 om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og deres internationale registrering er en aftale, der forvaltes af Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret (WIPO) og er åben for parter i Pariserkonventionen til beskyttelse af industriel ejendomsret. De kontraherende parter påtager sig på deres områder at beskytte de oprindelsesbetegnelser for varer fra andre kontraherende parter, som er anerkendt og beskyttet i denne henseende i deres oprindelsesland og registreret hos WIPO's Internationale Bureau, medmindre de inden et år efter anmodningen om registrering erklærer, at de ikke kan påtage sig denne beskyttelse.

Syv EU-medlemsstater er kontraherende part i Lissabonaftalen: Bulgarien (siden 1975), Den Tjekkiske Republik (siden 1993), Slovakiet (siden 1993), Frankrig (siden 1966), Ungarn (siden 1967), Italien (siden 1968) og Portugal (siden 1966). Tre EU-medlemsstater har undertegnet, men ikke ratificeret aftalen (Grækenland, Rumænien og Spanien). Unionen er ikke selv kontraherende part, da Lissabonaftalen kun giver mulighed for medlemskab for stater.

Lissabonaftalen blev gennemgået fra 2009 til 2015 med henblik på i) optimering af den aktuelle ramme, ii) indlemmelse af præciserende bestemmelser om, at Lissabonsystemet også gælder for geografiske betegnelser, og iii) indførelse af muligheden for, at mellemstatslige organisationer som f.eks. EU kunne tiltræde aftalen.

Den 7. maj 2015 vedtog Rådet en afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at deltage i den diplomatiske konference i Genève fra den 11. til den 21. maj 2015, som den 20. maj 2015 vedtog Genèveaftalen om Lissabonaftalen om oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser (herefter benævnt "Genèveaftalen"). Under henvisning til EU-Domstolens dom af 25. oktober 2017 i sag C-389/15 blev denne afgørelse erstattet af Rådets afgørelse (EU) 2018/416 af 5. marts 2018 om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en revideret Lissabonaftale om oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser.

Genèveaftalen udvider Lissabonsystemets anvendelsesområde til ud over oprindelsesbetegnelser tillige at omfatte alle geografiske betegnelser. Den er forenelig med WTO's TRIPS-aftale og relevant EU-lovgivning om beskyttelse af geografiske betegnelser for landbrugsprodukter og tillader internationale organisationer (som f.eks. Den Europæiske Union) at blive kontraherende parter.

Den reviderede aftale beskriver de vilkår, betingelser og processer, der gælder, når kontraherende parter søger om beskyttelse af registrerede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, og indeholder samtidig bestemmelser om passende garantier og overgangsperioder for visse enheder.

For så vidt angår procedurerne for ansøgning og international registrering kan de kontraherende parter kræve en hensigtserklæring, som de om nødvendigt kan anvende til beskyttelse ifølge deres nationale lovgivning (artikel 5, stk. 5, i Genèveaftalen og regel 5, stk. 4, i de fælles gennemførelsesforskrifter til Lissabonaftalen og Genèveaftalen ("de fælles gennemførelsesforskrifter"). Hvad angår oplysninger om forbindelsen mellem et produkts egenskaber og dets geografiske oprindelse, som er valgfri i henhold til den gamle Lissabonaftale, vil der

ikke være beskyttelse af en oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse i en kontraherende part, hvis dette krav er obligatorisk der, og betegnelsen ikke opfylder kravet. I ansøgningerne skal ansøgeren efter sin bedste overbevisning angive, hvorvidt der er meddelt beskyttelse af visse elementer i oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse (regel 5, stk. 5).

Registreringsgebyrerne sættes op fra 500 CHF til 1 000 CHF, og der er indført fremtidig fleksibilitet for at tillade medlemmerne at bidrage yderligere til budgettet i nødvendigt omfang. Der lægges et overgangsgebyr på 500 CHF på hver geografisk betegnelse ved flytningen fra det gamle til det nye system. Det kan være nødvendigt at opkræve et individuelt gebyr fra hver kontraherende part for at dække omkostningen ved en grundig undersøgelse af den internationale registrering.

Artikel 9 fastlægger, at hver kontraherende part har pligt til at beskytte registrerede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser på sit område gennem sit eget retssystem og sin egen praksis, men i overensstemmelse med betingelserne i denne retsakt med forbehold af eventuelle afslag, afkald, ugyldiggørelse eller annullering, som måtte træde i kraft på den kontraherende parts område.

Artikel 11 fastlægger beskyttelsens indhold. Artikel 11, stk. 1, litra a), pålægger hver kontraherende part at tilvejebringe de retsmidler, der er nødvendige for at forhindre anvendelsen af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse til varer af samme slags, men med en anden oprindelse, og til varer, der ikke er af samme slags, eller tjenesteydelser, hvis en sådan anvendelse antyder en forbindelse mellem disse varer eller tjenesteydelser og de beskyttede parter og sandsynligvis vil være til skade for disses interesser eller hæmme eller udvande eller udgøre urimelig udnyttelse af oprindelsesbetegnelsens eller den geografiske betegnelses omdømme. Endvidere dækker artikel 11, stk. 1, litra b), eventuel anden praksis, der kunne være vildledende for forbrugerne med hensyn til varernes sande oprindelse eller egenskaber. Artikel 11, stk. 2, udvider i alt væsentligt anvendelsen af artikel 11, stk. 1, litra a), til de tilfælde, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, i TRIPS-aftalen ("også selv om varernes sande oprindelse er angivet, eller den geografiske betegnelse benyttes i oversættelse eller ledsages af udtryk såsom "art", "type", "stil", "efterligning" eller lignende") uden dog at begrænse sit anvendelsesområde til vin og spiritus.

Artikel 12 sikrer effektivt, at beskyttede betegnelser ikke senere bliver artsbetegnelser.

Artikel 13, stk. 1, fastlægger udtrykkeligt sideløbende anvendelse af oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser med tidligere varemærkerettigheder i overensstemmelse med WTO-panelets fortolkninger i tvisten mellem EU og USA/Australien (DS174/DS290), idet denne sideløbende anvendelse er baseret på artikel 17 i TRIPS-aftalen. Artikel 13 tillader de kontraherende parter at fastsætte begrænsede undtagelser fra de rettigheder, som et varemærke sikrer, således at et sådant tidligere varemærke under visse omstændigheder ikke giver ejeren ret til at hindre en registreret oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse i at få meddelt beskyttelse eller blive anvendt i den kontraherende part.

Meddelelsen om et afslag på den internationale registrerings virkninger skal indeholde begrundelsen for afslaget (artikel 15). Et afslag kan trækkes tilbage i overensstemmelse med procedurerne i de fælles gennemførelsesforskrifter (regel 11). Selv om der ikke henvises udtrykkeligt i Genèveaftalen til forhandlinger om at opnå tilbagetrækning af et afslag på bevilling af beskyttelse af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse, kan der føres forhandlinger alligevel.

Artikel 17 (Overgangsperiode) omhandler muligheden for en periode med udfasning af tidligere anvendelser.

Med hensyn til grundene til ugyldiggørelse af en registreret oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse henviser den relevante artikel 19 ikke til grunde til ugyldiggørelse og tillader derfor enhver kontraherende part at anvende sine nationale regler i overensstemmelse med EU-retten, som heller ikke indeholder en udtømmende liste over grunde til ugyldiggørelse.

Genèveaftalen træder i kraft, tre måneder efter at fem parter har ratificeret den (artikel 29, stk. 2).

Unionen har enekompetence i henseende til Genèveaftalen om Lissabonaftalen. Det følger af EU-Domstolens dom af 25. oktober 2017 i sag C-389/15, Kommissionen mod Rådet, hvori Domstolen klarlagde, at udkastet til den reviderede Lissabonaftale, dvs. Genèveaftalen, i alt væsentligt har til formål at lette eller regulere samhandelen mellem EU og tredjelande og sekundært har direkte og umiddelbare virkninger for denne samhandel, hvorfor forhandlingen herom falder inden for den enekompetence, som artikel 3, stk. 1, TEUF tillægger Den Europæiske Union inden for den fælles handelspolitik jf. artikel 207, stk. 1, TEUF.

Med hensyn til landbrugsprodukter har Unionen etableret ensartede og udtømmende beskyttelsessystemer til geografiske betegnelser for vine (1970), spiritus (1989), aromatiserede vine (1991) og andre landbrugsprodukter og fødevarer (1992). Da EU-lovgivningen om beskyttelse af geografiske betegnelser for landbrugsprodukter har karakter af eneste anvendelige, er det ikke meningen, at medlemsstaterne skal have deres egne beskyttelsessystemer eller selv skal beskytte geografiske betegnelser for landbrugsprodukter fra Lissabonsystemets tredjelandmedlemmer. Så længe Unionen ikke er kontraherende part i Genèveaftalen, kan den imidlertid ikke ansøge om beskyttelse ifølge Lissabonsystemet af geografiske betegnelser for landbrugsprodukter registreret på EU-plan, ej heller beskytte tredjelandmedlemmers geografiske betegnelser på grundlag af dette system.

For at Unionen i forbindelse med de udtømmende beskyttelsessystemer for geografiske betegnelser for landbrugsprodukter reelt kan udøve sin enekompetence i henseende til Genèveaftalen om Lissabonaftalen og dens funktioner, bør EU blive kontraherende part i aftalen.

For at Den Europæiske Union kan blive part i Genèveaftalen, skal mindst én af dens medlemsstater være part i Pariserkonventionen, og Unionen skal erklære, at den er blevet behørigt bemyndiget i overensstemmelse med sine interne procedurer til at blive part i denne aftale, og at der ifølge dens konstituerende traktat findes gældende lovgivning, i henhold til hvilken der kan opnås regional adkomst til beskyttelse af geografiske betegnelser. Samtlige medlemsstater er parter i Pariskonventionen. For så vidt angår lovgivning, i henhold til hvilken der kan opnås regional adkomst til beskyttelse af geografiske betegnelser, har Unionen i overensstemmelse med sin konstituerende traktat etableret ensartede og udtømmende beskyttelsessystemer til geografiske betegnelser for vine (1970), spiritus (1989), aromatiserede vine (1991) og andre landbrugsprodukter og fødevarer (1992).

Med dette forslag til Rådets afgørelse søger Kommissionen Rådets tilladelse til Den Europæiske Unions tiltrædelse af Genèveaftalen.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Med hensyn til landbrugsprodukter har EU etableret ensartede og udtømmende beskyttelsessystemer til geografiske betegnelser for vine (1970), spiritus (1989), aromatiserede vine (1991) og andre landbrugsprodukter og fødevarer (1992). Disse systemer yder vidtrækkende beskyttelse i hele EU til de beskyttede betegnelser for de omfattede produkter med kun én ansøgningsproces. De centrale bestemmelser er i øjeblikket fastlagt med hensyn til vin i forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013, med hensyn til aromatiserede vine i forordning (EU) nr. 251/2014 af 26. februar 2014, med hensyn til spiritus i forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 og med hensyn til landbrugsprodukter og fødevarer i forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Unionens tiltrædelse af Genèveaftalen om Lissabonaftalen er i overensstemmelse med EU's generelle politik om at fremme og styrke beskyttelsen af geografiske betegnelser gennem bilaterale, regionale og multilaterale aftaler.

2. **RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET**

- **Retsgrundlag**

I betragtning af traktatens emne bør Rådets afgørelse baseres på artikel 207 og artikel 218, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Ifølge artikel 5, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union ("TEU") finder nærhedsprincippet ikke anvendelse på områder, der er omfattet af enekompetence).

- **Proportionalitetsprincippet**

Uden tiltrædelsen vil Unionen og dens medlemsstater fortsat være ude af stand til at nyde godt af Genèveaftalen om Lissabonaftalen. Da Unionens handelspolitik, herunder handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, har karakter af eneste anvendelige, er det ikke meningen, at medlemsstaterne skal have deres egne systemer til beskyttelse af geografiske betegnelser eller selv skal beskytte geografiske betegnelser for landbrugsprodukter fra Lissabonsystemets tredjelandsmedlemmer. Så længe Unionen ikke er kontraherende part i Genèveaftalen, kan den imidlertid ikke selv ansøge om beskyttelse ifølge Lissabonsystemet af geografiske betegnelser for landbrugsprodukter registreret på EU-plan, ej heller beskytte tredjelandsmedlemmers geografiske betegnelser på grundlag af dette system. For at EU reelt kan udøve sin enekompetence vedrørende geografiske betegnelser for landbrugsprodukter i Lissabonsystemet, bør EU blive medlem.

- **Valg af retsakt**

Rådets afgørelse om Unionens tiltrædelse af Genèveaftalen er den rette retsakt jf. artikel 28 (Betingelser for at blive part i aftalen) i Genèveaftalen om Lissabonaftalen.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Ikke relevant.

- **Høringer af interesserede parter**

Køreplanen for EU's tiltrædelse af Genèveaftalen om Lissabonaftalen om oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser blev offentliggjort den 21. december 2017 med mulighed for indsendelse af bemærkninger fra interessenter frem til den 18. januar 2018. Der blev modtaget otte bemærkninger inden for den fastsatte tidsfrist. Heraf gav syv af bidragsyderne udtryk for en positiv holdning til initiativet og støttede EU's tiltrædelse. Tre bidragsydere udtrykte det synspunkt, at EU bør fremme drøftelserne om anerkendelse og beskyttelse af geografiske betegnelser for andre varer end landbrugsprodukter. To bidragsydere var imod en endelig liste, da alle Unionens geografiske betegnelser bør være berettigede til beskyttelse ifølge Genèveaftalen.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Undersøgelsen fra oktober 2012 foretaget af AND International om "Value of production of agricultural products and foodstuffs, wines, aromatised wines and spirits protected by a geographical indication (GI)" (http://ec.europa.eu/agriculture/external-studies/value-gi_en)

identificerede en række fordele ved EU's politik om geografiske betegnelser for forbrugere (kvalitetssikring), producenter (systemets adgang for alle producenter, der overholder kvalitetskravene, fair konkurrence, merpris, effektiv beskyttelse), samfundet som sådan (værdifulde produkters tilknytning til landdistrikter, bevaring af traditioner, fornyet kontakt mellem producenter og forbrugere) og miljøet (traditionelle produkter knyttes til landskaber og landbrugssystemer). Ved undersøgelsens evaluering af de økonomiske data for hver af de 2 768 geografiske betegnelser, der er registreret i EU-27 fra 2005 til 2010, kunne det navnlig konkluderes, at prisen på et produkt med geografisk betegnelse i gennemsnit er 2,23 gange højere end prisen på et sammenligneligt produkt uden geografisk betegnelse. Salgsværdien af EU's geografiske betegnelser (alle sektorer) var 54,3 mia. EUR i 2010 (5,7 % af EU's samlede føde- og drikkevaresektor). Den anslåede værdi af EU's eksport af produkter med geografisk betegnelse er 11,5 mia. EUR (15 % af EU's samlede eksport af føde- og drikkevarer).

- **Konsekvensanalyse**

Kravene om bedre lovgivning i forbindelse med dette initiativ omfatter ikke en konsekvensanalyse, en gennemførelsesplan eller en offentlig høring. Køreplanen for EU's tiltrædelse af Genèveaftalen om Lissabonaftalen om oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser blev offentliggjort den 21. december 2017 med mulighed for indsendelse af bemærkninger fra interessenter frem til den 18. januar 2018. Der blev modtaget otte bemærkninger hertil.

Retningslinjerne for bedre lovgivning præciserer, at en konsekvensanalyse kun bør foretages, når den er til nytte, hvilket skal vurderes fra sag til sag. I princippet er der ikke brug for en konsekvensanalyse, når Kommissionen stort set eller slet ikke har noget valg. Dette er tilfældet her, da tiltrædelsen af Genèveaftalen om Lissabonaftalen er berettiget i kraft af Unionens enekompetence i anliggender, der er

omfattet af Genèveaftalen, og da dette skridt også ville være den logiske konklusion på gennemgangen af Lissabonsystemet, som EU har medvirket til.

Der vil være en række fordele ved et medlemskab for EU. Det vil sikre, at de nuværende og kommende geografiske betegnelser på EU-plan, som endnu ikke er registreret af de syv EU-medlemsstater i Lissabonunionen, kan blive berettiget til beskyttelse i Lissabonsystemet. EU's geografiske betegnelser kan i princippet opnå hurtig beskyttelse på ubestemt tid og højt plan i alle nuværende og kommende parter i Genèveaftalen. Det etablerede multilaterale register vil styrke de europæiske geografiske betegnelser omdømme takket være den brede geografiske udbredelse af beskyttelsen i henhold til Genèveaftalen. En bedre international beskyttelse af geografiske betegnelser som følge af EU's tiltrædelse forventes at konsolidere og potentielt forstærke de positive virkninger af beskyttelsen af geografiske betegnelser for den inklusive vækst og beskæftigelsen i landbrugssektorens produktion med høj merværdi, for handels- og investeringsstrømmene, for erhvervslivets og især SMV'ernes konkurrenceevne samt for et velfungerende indre marked og konkurrencen og for beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder. Landbrugernes og fødevarereproducenternes intellektuelle ejendomsret til deres produkter med beskyttet geografisk betegnelse er sårbare over for udnyttelse og tab, især på de globale markeder. EU's tiltrædelse af Lissabonsystemet vil hjælpe interessenter i landdistrikterne med på globalt plan at beskytte det, der er værdifuldt på lokalt plan, og dermed udligne den sædvanlige globaliseringstendens til ensartede varestandarder og nedadgående pres på prisen på landbrugsprodukter. I lyset af den øjeblikkelige politiske og økonomiske usikkerhed vil dette synligt demonstrere over for landbrugssamfundene, at EU gør en indsats for at forsvare og beskytte deres interesser i hele verden. Da Genèveaftalen i store træk svarer til EU's lovgivning om beskyttelse af geografiske betegnelser for landbrugsprodukter, forventes det ikke, at EU's tiltrædelse vil kræve betydelige tilpasninger af indholdet i denne lovgivning.

Set fra et administrativt synspunkt rummer Genèveaftalen et enkelt sæt regler for opnåelse af beskyttelse i alle medlemsstater og sikrer dermed en enklere og mere effektiv mekanisme end EU's aktuelle praksis med at håndtere en vifte af lokale procedurer gennem bilaterale aftaler. I en handelspolitisk sammenhæng vil det demonstrere EU's ansvarlige lederrolle med hensyn til at fremme multilateralt samarbejde. EU's tiltrædelse forventes ikke at medføre ekstra omkostninger eller byrder i forhold til status quo for de erhvervsdrivende eller de medlemsstater i EU, der ønsker at få deres geografiske betegnelser beskyttet i Lissabonsystemet. Tværtimod forventes det endda, at disse administrative omkostninger og byrder bliver nedbragt.

For erhvervslivet vil EU's tiltrædelse ikke medføre yderligere tilpasnings-, overholdelses- eller transaktionsomkostninger eller administrative byrder ud over de eventuelle individuelle undersøgelsesgebyrer, som Lissabonmedlemmerne måtte opkræve, men som i et vist omfang ville blive opvejet af besparelser ved den internationale procedure.

Genèveaftalen gør det muligt for EU at tiltræde aftalen sammen med sine medlemsstater. I lyset af den ensartede og udtømmende karakter af EU's system for beskyttelse af geografiske betegnelser for landbrugsprodukter bør de oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser, som de syv EU-medlemsstater har søgt beskyttelse af i Lissabonsystemet (aktuelt ca. 800), og som er berettigede til beskyttelse efter EU-retten, imidlertid ikke længere være beskyttet i henhold til national lovgivning, men udelukkende i medfør af EU-retten. Dette vil også være tilfældet med hensyn til beskyttelse af geografiske betegnelser, der har oprindelse i tredjelandsmedlemmer, eller som disse medlemmer har søgt beskyttelse af i Lissabonsystemet. Som følge heraf vil EU's tiltrædelse føre til en mindsket administrativ byrde for EU-medlemsstaterne ved deres deltagelse i Lissabonsystemet.

Navnlig vil der, når EU er tiltrådt, blive mulighed for at henvise til Lissabonsystemets register frem for at forhandle om detaljerne i den bilaterale beskyttelse af geografiske betegnelser. Dette ville være i overensstemmelse med praksis på andre områder inden for intellektuelle ejendomsrettigheder (IPR), hvor EU forpligter sine partnere til at tiltræde og overholde internationale aftaler om IPR, såsom Bernerkonventionen om ophavsret og Madridprotokollen om varemærker, frem for at skabe et spindelvæv af forskelligartede foretagender, som kan forvirre interessenterne.

EU's tiltrædelse vil sandsynligvis give flere tredjelande incitament til at tilslutte sig Lissabonsystemet, eftersom dette vil give dem adgang til beskyttelse i hele Lissabonunionen, og de vil kunne nyde godt af en effektiv undersøgelsesprocedure for de enkelte geografiske betegnelser, hvis deres system svarer til EU's.

EU's tiltrædelse kan især få positive virkninger for de udviklingslande, der overvejer at tiltræde Genèveaftalen, fordi deres geografiske betegnelser kan opnå beskyttelse i EU gennem Lissabonsystemet. Det afrikanske, 17 medlemmer store IP-kontor OAPI's interesse i at tiltræde Lissabonaftalen er et godt tegn og bevis for, at beskyttelsen af geografiske betegnelser tiltrækker udviklingslandenes landbrugere med tanke på deres rettigheder og traditionelle værdier.

For så vidt angår de potentielle ulemper kunne der peges på det endnu begrænsede antal medlemmer af Lissabonsystemet, bekymringen for, at fremskridtene med de geografiske betegnelser i WTO måske bliver endnu mere uopnåelige, visse EU-medlemsstaters skepsis over for EU's tiltrædelse samt usikkerhed om de finansielle aspekter. Det moderniserede system ifølge Genèveaftalen bør dog være mere attraktivt for potentielle nye medlemmer, fremskridt hos WIPO kan endda få positive virkninger for drøftelserne om geografiske betegnelser i WTO ved at skabe hensigtsmæssige synergieffekter og bringe den reviderede Lissabonaftale tættere på WTO-processen, EU-medlemsstater, der måtte have forbehold over for Lissabonsystemet, vil ikke blive tvunget til at tilslutte sig, og Lissabonmedlemmerne har gjort fremskridt i deres indsats for at sikre Lissabonsystemets finansielle bæredygtighed.

Alt i alt opvejer fordelene ved EU's tiltrædelse af Genèveaftalen om Lissabonaftalen ulemperne. For at EU kan tiltræde Lissabonsystemet, vil Kommissionen skulle udarbejde et forslag til den retsakt, der er nødvendig for EU's tiltrædelse af Genèveaftalen om Lissabonaftalen og gennemførelsen heraf.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Ikke relevant.

- **Grundlæggende rettigheder**

Unionens tiltrædelse af Genèveaftalen om Lissabonaftalen vil bidrage til opfyldelsen af artikel 17, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som fastlægger, at intellektuel ejendomsret skal beskyttes.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Se finansieringsoversigten i bilaget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Ikke relevant.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**
Ikke relevant.
- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**
Ikke relevant.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om Den Europæiske Unions tiltrædelse af Genèveaftalen om Lissabonaftalen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207 sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Lissabonaftalen vedrørende beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og deres internationale registrering af 31. oktober 1958¹ ("Lissabonaftalen") skabte en særlig union ("den særlige union") inden for rammerne af unionen til beskyttelse af industriel ejendomsret, som blev oprettet ved konventionen til beskyttelse af industriel ejendomsret undertegnet i Paris den 20. marts 1883 ("Pariserkonventionen"). Ifølge betingelserne i Lissabonaftalen påtager de kontraherende parter sig på deres områder at beskytte de oprindelsesbetegnelser for varer fra andre lande i den særlige union, som er anerkendt og beskyttet i denne henseende i deres oprindelsesland og registreret hos Det Internationale Bureau under Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret, medmindre disse parter inden et år efter anmodningen om registrering erklærer, at de ikke kan påtage sig denne beskyttelse.
- (2) Syv medlemsstater er part i Lissabonaftalen, nemlig Bulgarien (siden 1975), Den Tjekkiske Republik (siden 1993), Frankrig (siden 1966), Italien (siden 1968), Ungarn (siden 1967), Portugal (siden 1966) og Slovakiet (siden 1993). Tre andre medlemsstater har undertegnet, men ikke ratificeret Lissabonaftalen, nemlig Grækenland, Spanien og Rumænien. Unionen er ikke selv part i Lissabonaftalen, idet aftalen kun giver mulighed for, at stater kan tiltræde den.
- (3) Genèveaftalen om Lissabonaftalen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser² ("Genèveaftalen"), som reviderede Lissabonaftalen, blev vedtaget den 20. maj 2015. Navnlig udvider Genèveaftalen den særlige unions anvendelsesområde til foruden beskyttelse af oprindelsesbetegnelser også at omfatte alle geografiske betegnelser jf. WTO-aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder. Genèveaftalen er forenelig med denne aftale og den relevante EU-lovgivning om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for landbrugsprodukter og tillader internationale organisationer at blive kontraherende parter.

¹ http://www.wipo.int/export/sites/www/lisbon/en/legal_texts/lisbon_agreement.pdf.

² http://www.wipo.int/edocs/treaties/en/lisbon/trt_lisbon_009en.pdf.

- (4) Unionen har enekompetence i henseende til de områder, der er omfattet af Genèveaftalen. Dette blev bekræftet af EU-Domstolen i dom af 25. oktober 2017 i sag C-389/15³, hvori den klarlagde, at udkastet til den reviderede Lissabonaftale, som efterfølgende er blevet vedtaget i form af Genèveaftalen, i alt væsentligt har til formål at lette eller regulere samhandelen mellem EU og tredjelande og har direkte og umiddelbare virkninger for denne samhandel. Derfor faldt forhandlingen om Genèveaftalen inden for Unionens enekompetence, som artikel 3, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde tillægger den, da den faldt ind under den fælles handelspolitik jf. samme traktats artikel 207, stk. 1, navnlig med hensyn til de handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder.
- (5) Med hensyn til visse landbrugsprodukter har Unionen etableret ensartede og omfattende beskyttelsessystemer til geografiske betegnelser for vine (1970), spiritus (1989), aromatiserede vine (1991) og andre landbrugsprodukter og fødevarer (1992). På baggrund af enekompetencen i henhold til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde bør medlemsstaterne ikke have nationale beskyttelsessystemer til at beskytte oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for landbrugsprodukter fra tredjelandsmedlemmer af den særlige union. Såfremt Unionen ikke er kontraherende part i Genèveaftalen, kan den imidlertid ikke ansøge om beskyttelse ifølge den særlige union af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for landbrugsprodukter registreret på EU-plan, ej heller beskytte tredjelandsmedlemmers oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser ved hjælp af Unionens beskyttelsessystemer.
- (6) For at Unionen i forbindelse med de omfattende beskyttelsessystemer for oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for landbrugsprodukter reelt kan udøve sin enekompetence på de områder, der er omfattet af Genèveaftalen og dens funktioner, bør Unionen blive kontraherende part i Genèveaftalen.
- (7) Unionens tiltrædelse af Genèveaftalen er i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som fastlægger, at intellektuel ejendomsret skal beskyttes.
- (8) Den Europæiske Union bør derfor tiltræde Genèveaftalen.
- (9) I den særlige union bør Unionen repræsenteres af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den Europæiske Unions tiltrædelse af Genèveaftalen om Lissabonaftalen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser ("Genèveaftalen") godkendes hermed på vegne af Unionen.

Teksten til Genève-aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet udpeger den person, der på Den Europæiske Unions vegne er beføjet til at deponere det tiltrædelsesinstrument, der er omhandlet i Genèveaftalens artikel 28, stk. 2,

³ Domstolens dom af 25. oktober 2017, Kommissionen mod Rådet, C-389/15, ECLI:EU:C:2017:798, præmis 45 ff.

nr. ii), med henblik på at udtrykke Den Europæiske Unions samtykke i at blive bundet af Genèveaftalen.

Artikel 3

I den særlige union repræsenteres Unionen af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union. Kommissionen udarbejder alle de nødvendige meddelelser i henhold til Genèveaftalen på Unionens vegne.

Navnlig er Kommissionen den kompetente myndighed, der er omhandlet i Genèveaftalens artikel 3, med ansvar for forvaltningen af Genèveaftalen på Unionens område og for kommunikationen med Det Internationale Bureau under Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret i henhold til Genèveaftalen og de fælles gennemførelsesforskrifter i henhold til Lissabonaftalen og Genèveaftalen om Lissabonaftalen ("de fælles gennemførelsesforskrifter")⁴.

Artikel 4

I overensstemmelse med artikel 29, stk. 4, i Genèveaftalen specificeres i en erklæring vedlagt tiltrædelsesinstrumentet en etårig forlængelse af tidsfristen i Genèveaftalens artikel 15, stk. 1, og de perioder, der henvises til i artikel 17 i samme aftale i overensstemmelse med de fælles gennemførelsesforskrifter.

I overensstemmelse med regel 5, stk. 3, litra a), i de fælles gennemførelsesforskrifter specificeres i en meddelelse til generaldirektøren for Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret vedlagt tiltrædelsesinstrumentet kravet om, at ansøgningen om beskyttelse af en registreret oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse på Unionens område ud over de obligatoriske oplysninger følge regel 5, stk. 2, i de fælles gennemførelsesforskrifter indeholder oplysninger om, for en oprindelsesbetegnelses vedkommende, kvaliteten eller egenskaberne ved varen og dens tilknytning til det geografiske miljø i det geografiske produktionsområde og, for en geografisk betegnelses vedkommende, kvaliteten, omdømmet eller andre egenskaber ved varen og dens tilknytning til det geografiske oprindelsesområde.

Artikel 5

Denne afgørelse træder i kraft den [...].

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*

⁴ De fælles gennemførelsesforskrifter i henhold til Lissabonaftalen og Genèveaftalen om Lissabonaftalen som vedtaget af Lissabonunionens forsamling den 11. oktober 2017, http://www.wipo.int/meetings/en/doc_details.jsp?doc_id=376416, Doc. WIPO A/57/11 af 11. oktober 2017.

FINANSIERINGSOVERSIGT

FINANSIERINGSOVERSIGT			FS/18/YG/mh XXX agri.ddg2..XXX 6.221.2018.1 DATO: 5.3.2018	
1.	BUDGETPOST: 05 06 01	BEVILLINGER: 7,228 mio. EUR		
2.	FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE: Forslag til Rådets afgørelse om Den Europæiske Unions tiltrædelse af Genèveaftalen om Lissabonaftalen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser			
3.	RETSGRUNDLAG: Artikel 207 og artikel 218, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde			
4.	FORANSTALTNINGENS FORMÅL: Med dette forslag til Rådets afgørelse søger Kommissionen Rådets tilladelse til Den Europæiske Unions tiltrædelse af Genèveaftalen			
5.	FINANSIELLE VIRKNINGER	12 MÅNEDER (mio. EUR)	INDEVÆRENDE E REGNSKABSÅR R 2018 (mio. EUR)	FØLGENDE REGNSKABSÅR 2019 (mio. EUR)
5,0	UDGIFTER, SOM AFHOLDES – OVER EU-BUDGETTET (RESTITUTIONER/INTERVENTIONER) – OVER NATIONALE BUDGETTER – AF ANDRE	–	1,0 1,0 – –	1,0 (overslag)
5,1	INDTÆGTER – EU'S EGNE INDTÆGTER (AFGIFTER/TOLD) – NATIONALE KILDER			
5.0.1	UDGIFTSOVERSLAG	2020	2021	2022
5.1.1	INDTÆGTSOVERSLAG			2023
5.2	BEREGNINGSMÅDE: er ikke fastlagt på nuværende tidspunkt			
6.0	ER FINANSIERING MULIG OVER DE BEVILLINGER, DER PÅ DET LØBENDE BUDGET ER OPFØRT UNDER DET RELEVANTE KAPITEL?			JA NEJ
6.1	ER FINANSIERING MULIG VED OVERFØRSEL MELLEM KAPITLER PÅ DET LØBENDE BUDGET?			JA NEJ
6.2	ER ET TILLÆGSBUDGET NØDVENDIGT?			JA NEJ
6.3	BEVILLINGER TIL OPFØRELSE PÅ KOMMENDE BUDGETTER?			JA NEJ
BEMÆRKNINGER: Gebyrerne skal betales af den medlemsstat, hvor oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse har sin oprindelse. Unionen kan dog yde et særligt bidrag i henhold til artikel 24, stk. 2, nr. v), i Genèveaftalen inden for rammerne af de midler, der er afsat til dette formål i Unionens årlige budget. I 2018 er der bevilget et beløb på 1 mio. EUR til budgetpost 05 06 01 til dette formål.				